

Sad: Jeg vil blot tillade mig at bemærke med Hensyn til det, som fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at jeg er med ham fuldstændig enig i, at en Mand kan være lige dygtig, hvad enten han har Examen eller ikke. Jeg er ogsaa enig med ham i, at Examen ikke er nogen Garanti for, at det er de dygtigste Mænd, der have den, men derom er Spørgsmaalet aldeles ikke. Det er ikke Spørgsmaalet, om vi ganske i Almindelighed vilde faae dygtigere Mænd ved at fordrø en vis Prøve, men om ikke en saadan Prøve kan give Garanti mod saadanne Undtagelser, som vilde medføre stor Fare. Spørgsmaalet er: Maae vi ikke fordrø, for at undgaae saadanne Undtagelser, en vis Prøve, der ganske vist aldrig beviser en sær Grad af Dygtighed, men dog en vis Dygtighed? Er der ikke tilstrækkelig Grund til at gribe ind og sikke sig mod enkelte saadanne Undtagelser, ved hvilke anden Mandes Liv eller betydelige Masser af anden Mandes Gods kunne gaae til Grunde? Derfor kan man slet ikke sammenligne dette Tilfælde med almindelig Næring. Der er jo ogsaa enkelte Næringer til Lands, hvor man netop af Hensyn til disse Grunde mener, at man maa sikke sig ved en vis Prøve. Forøvrigt skal jeg endnu blot tillade mig at tilføje, at naar den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage) nylig omtalte, at det blev jo dog altid en Mand, som vedkommende Skibsfører selv betroede sit Liv, saa siger jeg: Nei, det gjør han aldeles ikke, Styrmændene træder først i Skibsførerens Sted, naar denne er borte; ikke Skibsførerens, men Andres Liv bliver afhængigt af hans Kyndighed eller Mangel paa Kyndighed.

Thune: Jeg skal blot tillade mig at bemærke til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde, at jeg elfter virkelig ikke Examenstestnet og ligesaa lidt Laugene, saa at jeg paa ingen Maade skal i nogen Henseende søge at opretholde dem. Jeg har altid været en Modstander af begge Dele; deri kunne vi altsaa

godt blive enige. Men det er kun, fordi Skibsføreren har en Forpligtelse ligeoverfor Samfundet, at Staten efter min Mening bør sørge for, at den Mand, man giver et Skib at føre, har den Erne, der er nødvendig for at udføre dette Hverv, da baade Mennekeliv og Formue ligge i hans Haand. Man undersøger, om et Dampskib er dygtigt til at gaae ud, førend det faaer Lov dertil, og det Samme gjælder om andre Skibe, netop fordi Mennekeliv sættes paa Spil; ellers vilde Staten ikke have Noget dermed at gjøre. Naar en Mand vil sende et usødygtigt Fartøi over Søen, saa kan man vel sige, at det bliver hans Sag, om det gaaer tilgrunde eller ikke, men det er ikke Staten ligegyldigt, om Folkene ombord paa et saadant Skib drukne eller ikke, og jeg troer derfor ikke, at det er Staten uvedkommende, om den Mand, der skal føre Skibet over Søen, er istand dertil eller ikke. Nu siger den ærede Rigsdagsmand, at paa visse Ryster af Sjælland er der Folk, der udmærket kunne finde Vej til Havne i Norge, og bedre end Folk, der have taget Examen. Ja, deri er jeg fuldkommen enig; men Et er at beseile en Havn med Land i Sigte, og et Andet er at finde Vej paa Søen. Det kunne hine Folk ikke, og derfor er det, jeg ønsker en Prøve, hvorved en Mand kan godtgjøre, at han kan finde Vej paa Søen, hvor der intet Land er i Sigte. Naar den ærede Rigsdagsmand fra Mariager (A. Hage) siger, at man hellere skulde slappe Examen endnu mere, og at det bliver Vedkommendes egen Sag, til hvem de vilde betroe deres Skibe, saa skal jeg bemærke, at det ved Afgjørelsen heraf ikke er det eneste Moment, om en Mand har den fornødne Dygtighed til at føre Skib, men Pengespørgsmaalet er ogsaa et vigtigt Moment. En kan sige: „hvorfor skal jeg give den Mand 30 Rdl. om Maaneden, naar jeg kan have En for 20 Rdl. om Maaneden. Det er et mindre Skib, jeg her fører, hvorved jeg ogsaa fortjener mindre,“ og en samvittighedsløs Mand eller — jeg behøver ikke engang at gaae saa vidt, men — jeg vil blot sige en Mand, der ikke er bekendt med Ved-